1872. IV. évfolyam. 54. szám. Csütörtök, márczius 14.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Márczius tizenötödike alkalmából.

⊙) A „Pesti Napló“ tegnapi száma ama valótlan állitást közli, hogy lapunk a márczius 15 ik napján rendezendő ünnepélyt a baloldali párt melletti tüntetésekre készülne felhasználni.

Ez alaptalan állitására ama közleményünk folytán vetemedett a ‚Napló‘, melyben a nevezett napnak városunkban megünneplése iránt folyamatban levő előkészül-teket jeleztük.

Megszoktuk már, hogy a „Pesti N.“ ferditések bűzös forrásából táplálkozik.

Láttuk ezt legközelebb a márczius 10 ki országos baloldali pártgyülésen történeteknek elferditéséből, s amaz éktelen szinezésekből, melyekkel a nagy fontosságu eseményt, romlott izléséhez képest, felcziczomázni törekedett

Visszautasitjuk a roszhiszemü ferditést két okból.

Először azért, mert, hála a gondviselésnek, Debreczen romlatlan lelkü tiszta magyar lakossága nem szorult tüntetésekre oly esetekben, melyeknél az alkotmányos szabadság biztositékai megszerzésére törekvés, a lakosság természeti ösztönében gyökerezik.

Már pedig épene természeti ösztön, az elidegenithetlen tiszta magyar jellem megóvására törekvés ösztöne szoritja e népet oda, hogy a kormány ellenében az ellenzék soraiban foglaljon állást.

Annálfogva, e tekintetben épen nincs tüntetésekre szüksége.

Másodszor visszautasitjuk a merő rágalmat azért, mivel épen a márczius 15-nek nincs arra szüksége, hogy mesterkélt tüntetésekkel kelljen emelni amaz ünnepélyt melyet a nemzet „párt különbség nélkül“ évenként méltán megünnepel.

Huszonnégy év óta, jó és rosz körülmények közt megüli a nemzet e napot, mint a szabadság ünnepét.

S Debreczen város lakossága, kivált a derék tanuló ifjuság zászlóemelése mellett, el szokott zarándokolni e napon a „honvédtemető“-be, hol a szabadság vértanui aluszszák álmaikat.

Megünnepelte a nemzet, megünnepelte Debreczen e napot, a zsarnokság uralma alatt is folyvást, midőn a magyar nemzetnek az élők sorából kiirtására tüzzelvassal mindent elkövettek ama jó urak, kik a magyar zsirjából és véréből érussá akarták hizlalni azon csodaszörnyet, mit „egyesült Ausztriá“ nak neveznek.

Az 1848-ik évi márczius 15-ikének emléke világitó fénypont volt mindig a sötétségben, a szabadságra áhitozó, szenvedő lelkek számára.

Virány volt az a dühöngő vihartól korbácsolt hazafiui fajdalmak kintengerén.

A jövő dicssugárának tündöklését látta a nemzet mindig a szabadság napja hajnalának derüjében!

Ünnep volt e nap mindig; mert hitte és hiszi a nemzet, hogy a véráztatta földben a szabadság életmagva van elvetve, miből a valódi jólét gyümölcsei bizonyosan megteremnek.

Jól tudta és tudja a nemzet, hogy a fájdalom könyüiben szebb jövő reményének sugárai csillognak, melyek erőre ve gődve, fenyökkel leverik a sötétséget, melyet a zsarnokság porosz ói, mesterségesen vontak a szabadságra törekvő lelkek elé.

Jól tudta és tudja a nemzet, hogy a szabadság — mint a folyondár — mélyen gyökerező s messzeágazó indáival behálózza a földet, hogy a rabszolgaság vakeszközei ne legyenek képesek egészen kiirtani soha, soha!...

Szükség volt, és szükség lesz mindig, megünnepelni a napokat, melyekhez nagy emlékek csatolják a nemzetet; hogy midőn a rémuralom pusztitó fegyvere a rombolás munkáját önhitten folytatja; midőn a bün, a romlottság, erkölcstelenség, s jellemtelenség ördöge hatalmának tetőpontjára jut: akkor is legyen vesztatüz gyanánt örökké égő reménysugár a zaklatott szivekben, mely a hit világát megmutassa a távolban, az üldözött emberiségnek!...

Szükséges megülni az igaz szabadság napjának emlékét azért is, hogy midőn álprófétá k hamis tanokat hirdetnek az emberi, a polgári és politikai jogokról: legyen vezérfonal a lélek előtt, minélfogva megismerje a göröngyöt a valódi gyöngytől, a kárhozat madarait felismerje az üdv angyalaival szemben!

Hüség esküje az emlékezet, melylyel az emberiség, a nagy napok évfordulóin, a szabadságot ujra megujra eljegyzi magának...

A halhatatlanság, a feltámadás vezérvilága csillog a fényes napok emlékei felett, melyek az erényt, a jellemet, az erkölcsöt aranyvágással vésik be az emberiség lelkének szentélyébe!

Ezért üli meg a nemzet, ezért ünnepli meg folyvást Debreczen a márczius 15-dikét!

Nincs itt szükség tüntetésekre!

A nemzet szivdobogása ösztönszerüleg veti ki a levegőbe a hangot, melynek értelme amaz elismert igazságban nyilatkozik: hogy „a márczius 15-ke a szabadság napja!“

= **A Hon azon hirére**, hogy Deák, Somsich és Csengery elszakadások által akarnák gyengiteni a Deákpártot, azon megjegyzést olvassuk a „Pesti Napló“ tegnapi esti lapjában, hogy az „dőreség“, s hogy ennek közlése által a „Hon“ saját pártját akarja mystificálni, s azt ujabb kitartásra buzditani. Mi a Napló ezen czáfolatát igen gyarlónak tartjuk, s meg vagyunk győződve, hogy a „Hon“ ama hirt nem ugy kapkodta a légből, mint a Deákpárt közlönyei a pártunk felől folyvást terjeszgetett koholmányokat, s a következés nem sokára megmutatja, hogy a Deákpárt kebelében is vannak még elvétve önálló szabad gondolkozásu férfiak, kik nem hajlandók mindenben jurare ad verba magistri.

= **A balpárt központi végrehajtó bizottsága** megalakult. Elnöke Beöthy Lajos, alelnöke Móricz Pál, jegyzője Csernátony Lajos. Tanácskozási hely az országgyülési baloldali kör helyisége váczi-utcza 1. sz.

= **A „Magyar Politika“** értesül, hogy a közlekedési miniszter legközelebb irta alá azon rendeletet, melyben minden vasuttársulat utasittatik, hogy az 1873-ik év elejétől, ugy bel, mint kül kormányzatában a magyar nyelvet használja hivatalos nyelvül. A kormánynyal magyar, a municipiumokkal pedig az illető municipium nyelvén fognak érintkezni. Erről a municipiumok is értesittetnek.

= **Ö felsége a király**, az „Öster Corr“ szerint egész husvét hetéig megfogja Budán időzését hosszabbitani. — Azon két nagy soiré melyhez a budai várpalotában már megtétettek az előkészületek, el fog maradni.

= **Albrecht főherczeg** ő felsége tegnap reggel Budáról Bécsbe utazott. Gróf Károlyi György, koronaőr pedig Szathmárról tegnapelőtt este érkezett Pestre.

= **Ö felsége, Erzsébet királyné** még mindig Meránban van, s onnan a legközelebb történt elhatározások szerint e hó 25-én vagy 26 án fog onnan elutazni, s külön udvari vonattal megállapodás nélkül utazik Budáig. Ő felsége, valamint Mária Valeria herczegnő a leg jobb egészségnek örvendenek, s a királynő Merán vidékén mindennap megteszi szokott sétáját.

Statistikai adatok a debreczeni Deák-párt köréből.

— **Hamis hirekkel** árasztatott el az ország a deákpártnak Debreczenben elterjedtségéről; annálfogva feladatul tüztük ki magunknak, hogy a közönség elé terjesztendjük az ide vágó adatokat.

Alább közöljük a debreczeni deákpárt tagjainak névsorát, melyre következő észrevételeink vannak:

1. A deákpárt áll Debreczenben, eddigi adataink szerint, **165** tagból.

2. Ezek közől beköltözött egyén **113**; debreczeni tősgyökeres lakos tehát csak **52** van köztök; sőt az összes számban **4** olyan egyén van, ki rendszerint nem is lakik Debreczenben.

3. Az összes tagok közt legtöbb a kereskedő (30), ehez legközelebb áll számban az ügyvédi (16), a különböző hivatalnoki (16), mesteremberi (16), aztán a gazdálkodó (15) elem; ezek után legnagyobb illetékkel járul az összes számhoz a debr. gőzmalomtársulat (mintegy 15. felsőbb és alsóbb hivatalnokkal); azután a sorrend igy következik: 10 orvos, 5 pénzügyi hivatalnok, 4 tanár, 3 törvényszéki ülnök, 1 királyi ügyész (pedig az 1869. IV-ik t. cz. 11-ik § megtiltja a biróságok tagjainak, a politikai egyletekben részvételt); 3 gyógyszerész; 2 bankigazgató, 2 haszonbérlő, 1 mérnök, 1 zongoramester, 1 czukrász, 1 épitész, a többi 23 magánzó, ismeretlen foglalkozással.

Ime itt következik a névsor; mit is azon kijelentéssel teszünk közze, hogy azoknak, kik netán kimaradtak volna, felszólamlásaik folytán, készséggel szolgálunk a kivánt helyreigazitással.

A debreczeni deákpárt tagjai:

Csanády István, Derzsi József, Katona Lajos, Ferenczy Alajos, Bauer Antal, Csonka Károly, Kecskés János, Lobmayer Józef, Szilágyi Lajos, Holländer Gyula, Bekényi Ottó, Király József könyvvez. Molnár Ágoston, Sepsi Pál, Hajdu Mihály, Spitzer Adolf, Horváth Ferencz, Exner Nándor, Marjalaki Mihály, Halmágyi Lipót, Nánássy Lajos, Fried Károly, Ujházy Károly, Backrach Gyula, Ormódi Lajos, id. Csonka Dániel, Feischel Fülöp, Miskolczy István, Hallgató Mihály, Scheer Lajos, Herglosz Antal, Knoll Pál, Kubinyi Kálmán, Breuer Antal, Lux Albert, Ferenczy Ferencz, Tátray Kárpát, Máthé Ferencz, Fráter Gyula, Tóth János, Vincze Viktor, Strelisker Manó, Fürst János, Miklósi Mózes, Sárközy Ferencz, Uray József, Fülkey Kálmán, Fischer Ferdinánd, Spitzer Tivadar, Báthory Sándor, Kleckner Manó, Örvényi Vilmos, Tóth István, Scheer Bernát, Rickl József, Novelli Ede, Funtek János, Áron Manó, Reviczky József, Bignio József, Sápy Sámuel, Gerzon Ödön, Bálint Elek, Pekár Imre, Posch Gyula, Sárváry Jakab, Scheffer Ferdinánd, Dragota Sándor, Oláh Mihály, Mentze Henrik, ifj. Csáthy Károly, dr. Sárossy László, Simay Tódor, Hajdu Ignácz, Vindt Frigyes, Tóth Antal, Tormay Béla, Dobozy István, Kardos László, Schwartzer Viktor, Komjáthy László, Fodor Gábor, Csurka Lajos, Szendrei Dániel, Walasch Fülöp, Polgári János, Szilágyi Gábor, Demjén János, Bartha János, Pap István, Ferenczy Antal, Nagy János, Péntek Sándor, Mészáros Ferencz, Tikász József, Bachmann Jakab, Bacz János, Szőnyi János, Keresztszeghy Antal, Katz Jakab, Rosenfeld Márton, Katz Leopold, P. Szabó József, Erdey Pál, Greff Sándor, Ambrus Jakab, Kulcsár Dániel, Varga Imre, Reiner Henrik, Jámbor Mihály, Sipos Mihály, Kulcsár József, Paksy Imre, Balogh István, Szabó János, Kola János, Dalmy Károly, Simonffy Sámuel, Pusztay Lajos, Bay Bertalan, Török József, Sesztina Lajos, Béressy Sámuel, Márton Lajos, Imre Gábor, Kain Albert, Margittay István, Kempf József, Hegedüs Pál, Muraközi Károly, Kuthy István, Csiffy László, Tóth István, Tamássy Károly, Becske Lajos, Buday Ferencz, Tóth Mihály tanár, Örvényi Ottó, Márton László, Liebermann Ábrahám, Szántay József, Szepessy Gusztáv, Stenczinger Károly, Berger Henrik, Király Ferencz, Kolda János, Tóth Mihály lakatos, Varga Ferencz, Deutsch Ferencz, gr. Rédai Lajos, Bignió János, Schwarcz Bernáth, Klein Ignácz, Kémeri Károly, Sánta István, Tóth Sándor, dr. Scheer Benő, Kapros Gábor, Steinfeld Antal, Gutmann Mór, Bató Miklós, Nemes Gábor, Scheitl Ambrus, Hutflész István, Geiger Manó.

Mazzini.

(Született 1808 jan. 28. meghalt 1872 marcz. 11.)

Mazzini József a nagy olasz hazafi, az emberiség egyik legnemesebb bajnoka nincs többé.

A nagy olasz honfi Pizában, tehát olasz földön lehelte ki nemes szellemét.

Mazzini 1808-ban, jan. 28-án született Genuában, s ott végezte a jogot, s szülővárosa köztársasági multjából szivta magába a nemes szabadelvü eszméket.

Nagyon fiatal volt, midőn szülővárosában lapot inditott, de azt oly szabadelvü politikai irányban szerkesztette, hogy pár hó multán betiltatott. Aztán dolgozott a „Subalpina“ s „Antologia“ czimü lapokba, s tagjává lett a carbonarik társaságának.

1830-ban Toscanába nyert a Carbonari társulattól küldetést, hogy ott is szervezze a társulatot. A mint innen visszatért Genuába, küldetése árulás folytán felfedeztetvén, fogságra vetették, s a vizsgálat megkezdetett ellene.

A vizsgálat azzal végződött, hogy a számüzetés és kivégeztetés között kellett választania, — Ő az előbbit választá, s Genfen át Lyonba ment. Itt irta meg a „Riminii éj“ czimü müvét, mely az 1831-iki romagnai felkelést tárgyalta.

Aztán Marseillebe ment, s itt alapitotta az „Ifju Olaszország“ szövetséget, melynek az „Unita Italia“ létesitése volt feladatává tüzve.

Francziaországból kiutasittatván, Svájczba ment s ott egy merész tettre határozta el magát. Egy csomó olasz lengyel és német élén berontott Savojába, elfoglalt egy vámházat, de a katonaság megérkezésekor csöndesen visszavonult. Különben sem volt egyéb czélja e vállalattal, mint csattanósan figyelmeztetni honfitársait, hogy cselekedniök kellene és lehetne.

Az 1848-ki milanoi fölkelés s a kitört olasz háboru kezdetén Milanoba ment s „L'Italia del popolo“ czimü lapot s „Circolo nationale“ lapot alapitá. A köztársasági formák diadalára törekedvén azonban, Károly Albert királynál csak azt érte el, hogy az a fölvett ügyet elejté. Midőn a szárd csapatok kivonultak Milánóból, Mazzini diktátor lett, de vérmes reményeit lehüték az események s ismét svájczi földre menekült. Csakhamar azonban Livorno megválasztá követnek — a római alkotmányozó gyülésbe. Ott 1849 márcziusában Armellivel és Saffi-val együtt triumvirré lett s roppant tevékenységet fejte ki. Midőn a francziák jul. 2-án bevették Rómát, hogy az elüzött pápát visszahelyezzék, ismét Svájczba s onnan Londonba menekült, hol mint a menekült olaszok feje, folytatá munkáját. 1850-ben nov. 21-kén mint az olasz „nemzeti bizottság“ elnöke, egy iratot intézett a franczia nemzetgyüléshez, tiltakozva a római köztársaság megsemmisitése és a franczia beavatkozás ellen. Ugyanekkor köté a Mazzini-kölcsönt Olaszország felszabaditására.

A milanói kétségbeesett fölkelés (1853. febr 6 án,) s a génuai mozgalom 1857. jun. 29. és 30-án) az ő müvei valának. Ez utóbbi helyen maga is jelen volt, s csak bajjal szabadulhatott meg, Svájczon át ismét Londonba jutva. Tudomása volt az Orsini-féle merényletről is (1858. jan. 14-én) III. Napoleon élete ellen. Ez év végén alapitá Londonban a „Pensiero e Azione“ czimü hetilapot. 1859 ben az olasz háboru tervezésekor szenvedélyesen nyilatkozott a piemonti franczia szövetség ellen; de midőn e háboru sikerét látta, örömmel irt Olaszország egységének reményeiről. Midőn Garibaldi szicziliai expeditiója folyt, igyekezett a vezért a köztársasági eszméknek nyerni meg, de siker nélkül. Aspremonte után pedig, midőn 1861. augusztusában Garibaldit meglőtték és elfogták, haragteljes nyilatkozványban jelenté ki, hogy a monarchiai párttal örökre szakitni kell.

E nyilatkozványa a köztársasági harcz csatakiáltása. Azért is sokat irt, mindig melegen és következetesen. Bár az utolsó években gyakran betegeskedett Wallis cantoban, hol rendesen lakott, s Londonban hol néha tartózkodék, szive és elméje nem fáradt ki a reményben és küzdelemben. Tavaly „La Roma de popolo“ heti lapot alapitá, melybe sokat irt. E közlöny, melynek számjait igen gyakran lefoglalták, maig is fennáll.

Nem rég Pizába ment, a hol meghalt.

Életének eseményei és jeles munkái fenn fogják tartani emlékezetét. Munkáit 1861 óta 12 nagy kötetben adták ki Milanóban: „Scritti editi e inediti“ czim alatt. Levelezéseit is összefogják gyüjteni. E levelek, valamint kiadott munkái, leghivebben tükrözik vissza e kitünő szellemü férfit, ki hazájának és a korszaknak, melyben élt, egyik legnevezetesb alakja. Valódi képe az önzetlen hazafiasságnak, ki nem magáért, hanem másokért élt.

UJDONSÁGOK.

* **Gyászjelentés.** Bánattal vérző szivvel jelentem, miszerint szeretett jó férjem, debreczeni ref. főiskolai tanár, városi képviselő s egyházi tanácsos mocsolyai Veres László egy év óta tartott sinlődése, különösen pedig három hó óta felette megnehezült betegsége után agykórban, ma reggeli 8 órakor, életének 58 dik, boldog házasságunknak 19-dik évében, jobblétre szenderult. Földi maradványai folyó hó 14 kén d. u. 3 órakor, előbb az egyháztéreni 109.-dik számu háznál, majd a ref. nagytemplomban tartandó egyházi szertartás után, a czegléd utczai sirkertben tétetnek örök nyugalomra. Ezen végtisztességtételre a boldogultnak rokonait, tiszttársait, barátait, ösmerőseit s mindazokat, kik fájdalmamban részt vesznek, tisztelettel meghivom. Debreczen, márcz. 12 kén 1872. bánatos özvegye:
Szathmáry Terézia.

* **Böszörményi Pál** városi képviselő ellen a tanács előtt vádat emelt egy favágó, bizonyos állitólagos kihágások miatt. A tanács azonnal vizsgálatot rendelt ez ügyben. A vizsgáló küldöttség már beadta jelentését; s örömünkre szolgál nyilvánosságra hozni, hogy vád nemcsak alaposnak nem bizonyult, sőt merő alaptalansága is megállapitható volt. Böszörményi Pál mindig legnagyobb buzgóságot s érdekeltséget tanusitott a város ügyei iránt; annál inkább örvendünk, hogy az ellene emelt vád — a mint előre gondolható volt, — alaptalannak bizonyult.

* **Z-u ai** költeményeinek előfizetési határideje holnap lejár, mire jónak láttuk ismételve figyelmeztetni a helybeli irodalompártoló közönséget, A becses tartalmu füzet bolti ára 1 frt 20 kr lesz.

* **Kaschau.** Ez a felirat bosszantja a szemet a debreczeni pályaudvarban, akkor, a midőn a Kassa felé induló vonatot akarják jelezni. A Tiszapályától már megszoktuk a magyarosodás felé való törekvést, s elvárjuk, hogy ezt a mi magyar városunk indóházába épen nem illő feliratot, minél hamarabb magyar felirattal cseréli fel.

* **Jettü a „Magyar Thémis“** egyetemes jogi közlöny előfizetési felhivását a közelgő évnegyedre, s örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy az a közönség, főleg pedig a szakférfiak figyelmébe melegen ajánljuk. A „Magyar Thémis“-nél élénkebb és tartalmasabb jogi lap még nem jelent meg hazánkban, minden czikkét alaposság jellemez. Ajánljuk tehát e lapot a jogitudományt kedvelőknek. Ára negyedévre 2 ft.

* **Margittay Lajos** ügyvéd. ki H. Böszörményből költözött be, s telepedett le városunkba, a gr. Dégenfeld házban volt ideiglenes irodáját a nagyujutczán 1697 sz. a Balázs féle házba tette át, mit is az érdeklett feleknek tudomására juttatunk.

* **Hermann** tanár tegnap tartotta a szinházban második és utolsó előadását. A földszint meglehetősen megtelt, a páholyok kétharmada azonban üresség től ásitozott. Kártyamutatványai értek legtöbbet. A zsebkendővel eszközölt büvészet, oly gyarlóan volt arrangeirozva, hogy a közönség nagy részének szánalmas mosolyt csalt ajakára. — A vizmedenczék, virágcsokor és tollak elővarázslása egy üres abroszból még némi gyakorlatlanságra mutattak. Sok helyütt a büvészeti előadásokat pl. Bécsben „Eine Stunde der Täuschung“ czimen szokták hirdetni. E két előadás czime „Büvös világ“ volt, pedig sokkal találóbb lett volna „A csalódás egy órája“ czimét adni azoknak, mert a közönség a nagy igéretekben csakugyan csalódott.

* **A sorkatonaság** állandó laktanyákban elhelyezése tárgyában kiküldött bizottság katonai tagjai a tegnap délutáni vonattal utaztak el városunkból.

* **A nyarad-utczából** a vasut mellett a pályavonalon keresztülvezető közut, a mint hiteles forrásból értesülünk, egész a sorompóig ki fog épittetni. —

* **Volt alkalmunk** a katonai sütődét megszemlélni, az itt jelen volt katonai bizott-

---

TÁRCZA

LENGYEL KAMÆLEON.

— Beszély. —

(Folytatás.)

— Nem, egy szót sem hallottam arról.

— Ma reggel többen azok közül — közöttök görög portása is az utczára jöttek, hol rögtön orosz katonák által vétettek körül. El akarták őket fogni s ütésekkel fenyegették.

— De hát mit tettek?

— Semmit; az oroszok esküdtek, hogy ők az urasági livrée alatt is felösmerték a nemzeti kormány tagjait. A portás hiában állitá, hogy ő az ön szolgálatában álló.

— Iduna ajkait megvető mosoly lejté körül.

— Már épen fegyver közzé fogták őket, hogy a váracsba kisérjék, midőn kilépek s még alig tekintettem szét a garázdák között, már is felösmertem nehányat Lubow ezredes legényei közül.

Itt pár másodperczre megszünt szólani, s figyelemmel nézett Iduna arczára.

A szép hölgy arcza változatlan; szine állandó, tekintete nyugodt maradt.

Smilanszky kissé meg volt lepetve, de hogy hallgatása föl ne tünjék, rögtön folytatta:

— Sok beszéd s bizonyitgatások után sikerült a szolgákat megszabaditanom.

Iduna szórakozottan játszadozott a függöny egyik aranyozott bojtjával.

— Hanem a mi csodálkozásra késztet, az, hogy ismét és ismét Lubow emberei azok, kik e palota s lakói irányában leggarázdábbak; mintha csak utasitásuk volna.

Iduna vállat vont, mintha mondaná:

— Az könnyen megeshetik.

— Lubowot az orosz főtisztek között még a legudvariasabbak egyikének állitják a polgárok. . . . Nem ösmeri ön Lubow ezredest grófnő?

Iduna meglepetten s majdnem neheztelve tekintett gondnokára:

— Nem veszi észre, hogy kérdése hozzám igen sajátságos?

— Bocsánat a kérdésért; természetesen van abban valami sajátságos, — de csak azért tevém fel, mert előttem ugy tünt fel, mintha ő igen is ösmerné önt s mintha valami neheztelése volna reá. —

Iduna arcza büszke kifejezést öltött s feleletül ismét vállat vont, mintha mondta volna:

— Lehetséges; — engem nem érdekel. —

Smilanszky beszivta ajkait, mialatt tekintetét gondtelten függeszté Iduna arczára.

— Engedelmet kell kérnem, hogy e mindkettőnk előtt kellemetlen tárgyról tovább kell beszélnem, mintsem ohajtanám. —

— Ugyhát még mindig e tárgyról fog beszélni? —

— Kénytelen vagyok, minthogy némely körülményekről, melyek előttem ösmeretlenek, de melyek mégis beszéd tárgyát képezik, nyilatkozata által kivánnék tudomást szerezni. —

— Ugy csak mentől előbb kérdezzen.

— A hir azt mondja, miszerint herczeg Lubow kezével kinálta önt meg, mi azonban visszautasittatott? —

— S mi ennél természetesebb? —

— Önnek mindig igaza van. —

— Egy ember, ki álnév alatt betolakodik s aztán balga gondolatra jő, hogy egy lengyel hölgy kezét megkérje. —

— Smilanszky ugy mutatta, mintha e nyilatkozat félelemmel töltötte volna el.

— Azonban. . . . —

— Nos? mit azonban.

— Ön valószinüleg nem tudta, hogy ez ember ösmeretlen hatalommal bir sérelmeiért bosszut állani? —

— Bosszut állani? ismétlé a hölgy kicsinylő mosolylyal. —

— Mint biztos kutforrásból tudom: ő esküt tőn. . . .

Iduna termete kiegyenesedett, szemei fénylettek.

— Én pedig kiutasitám palotámból s megtiltám, hogy ezentul közelembe tolakodni merészkedjék. —

— Nemesen s ez másként nem is lehetett; de engedje aggodalmaimat kifejeznem. . . .

— Ön aggódik?

— Nem magamért; én lengyelférfiu vagyok; de ön, ah ön, kit ama nemes férfiu bizott gondjaimra. . . .

— Legyen nyugodt; a szegény ember tehetlen dühét most gorombáskodásokban önti ki.

Smilanszky hitetlenül rázta fejét.

Adná isten, de megvallom, félek tőle, hogy az apró támadást komolyabb harcz is fogja követni.

Ön feledni látszik, hogy e férfiunak vagyok leánya, — Iduna a lengyelarczképre mutatva.

— És mint jelent az? —

Iduna büszkén viszonzá:

— Azt, hogy általa neveltettem s ha nem lehetek is hozzá mindenben hasonló, — legalább is nyertem tőle annyi erőt, hogy meg védjem magamat egy moczkóval szemben. —

Smilanszky gondteljesen rázta meg fejét, épen, mint egy olyan gondnokhoz illik, ki szintén viseli védencze érdekeit.

— Nem ösmeri a megsértett hiuságot, grófnő: Stuart Mária Erzsébet királynő sértett hiuságának lön áldozatává; s ha tekintjük a legfontosabb történelmi eredményeket. . . . .

Ön aggódni látszik a kisszerü ellennel szemben?

(Folyt. következik.)

sággal, s ott a legkielégitőbb tisztaságot s rendet találtuk. **Megiszlete a bizottság a katonaság számára sütött kenyeret is, szat igen izletesnek találta.**

* **Veres László temetése** ma délután nagy részvét mellett ment végbe; a főiskolai énekkar darabjai kitünően sikerültek; a temetési beszédet Révész Imre tartotta. Legyen béke a derék férfiu porainak!

* **Nem közönséges** gonosztevőt kisértek ma el varosunkból **Nagyváradra**; ez az ember valóságos vándor-tolvaj, ki városról városra jár gonosz mesterségét üzni, s még az is hozzájárul bünsorozatához, hogy minden helyen más felesége van. No de **majd találnak** Váradon ez ellen gyógyszert.

* **A debreczeni deákpárt** négy küldötte van Pesten jelenleg, hol is a ma délután tartott pártértekezletben **vettek részt.** Bizonyosan ezek hozzák az utasitást az országos deákpárttól. hogy miképen, minő eszközökkel vessen véget a 165 fejü jobboldali **sárkány**, a debreczeni balpárt életének. — Állunk elébe!

* **Ifj. Csathy Károly** kiadásában megjelent, s beküldetett hozzánk: „**A** királyi törvényszékek és járásbiróságok, rendezett telekkönyvek területi kimutatása, teljes tiszti czimtárral, s betürendi **tárgymutatóval. Hivatalos** adatok után összeállitva." Ára 1 frt, csinosan kötve 1 frt 60 kr. — Nyomatott Debreczen város könyvnyomdájában. — E mü mindenesetre igen időszerü, s mint ilyet ajánljuk az ügyvédek és biróságok figyelmébe.

* **Szécsényi István** uram a péterfiauttczai külváros korcsmájában ugynevezett vak pálinkát szokott árulni, minek a rendőrség nyomára jövén, elrendeltetett az elkobzás; miután a hivatalos közeg lement a házhoz, felkerekedett az egész család, apraja nagyja egyiránt, s villával, bottal és karóval zudultak a rendőrség küldötteire. Szécsényi uram ügye a kir. törvényszéknek adatott át.

* **A debreczeni deákpárt**, a mint halljuk, tegnap tartotta meg alakuló gyülését, a Fehérló teremében, s holnap vagy holnapután teszi közé „Felhivását Debreczen város népéhez." Csak rajta! városunk polgársága balpárti elvei sokkal szilárdabb meggyőződés alapján nyugosznak, mintsem azt a 165-tek syreni csábhangjai megingathatnák.

* **A mihályfalvai** állomásfőnök ellen több panasz érkezett be hozzánk, hogy az utasokhoz igen durva. Igy gyakran megtörténik, hogy a vonatra váró, jókor érkezett utasok előtt bezáratja a váró termet, vagy ha valahogy bejutottak, kikergeti őket onnan. Az ilyen hivatalnok nem viseli szivén sem a vasutársulat, sem a közönség érdekeit. Az igazgatóság helyesen tenné, ha nem alkalmazna ilyen durva modoru egyéneket.

* **Apropos, indóház.** Hogy az átalakitások kivált középületeknél tavaszszal szoktak tétetni, azt tudjuk, de ez nem elég kifogás arra, hogy a zavar és rendetlenség állandó legyen. Tessék megnézni az indóház II-ik osztályu váró-termét, oly rendetlen, elhagyatott állapotban van az még mindig, hogy tisztességes utas inkább kün tölti az időt az udvaron, mintsem hogy azon piszokfészekben **várakozzék.** Jó lenne a végleges berendezéssel kissé sietni.

A képviselőház ülése márcz. 13-án

Elnök: Somssich.
(Jelen: Lónyay, Tóth, Pauler.)

Lázár Ádám interpellálja az igazságügyi minisztert: tekintve, hogy birtokháboritási esetek a rendes birói eljárás alá tartoznak, s tekintve, hogy nem szabad a per folyamába más biróságnak belevegyülni; kérdi, van-e tudomása vagy ezt czélzó miniszteri rendeletről, s szándékozik-e azt visszavonni? — Wächter Frigyes a királyföld rendezése iránt beadott interpellatióját sürgeti. — Tóth Vilmos belügyi miniszter. Az erre vonatkozó törvény már elkészült s adandó alkalommal be fog terjesztetni. Vächter megelégszik a válaszszal.

Szapáry Gyula a központi bizottság részéről a 48 diki 44 dik t. cz. módositásáról nyujt be jelentést.

Napirend: a tegnapi vita folytatása. — Szontagh Pál (csanádi). Van oly makacsság, mely a népben bámulatot kelt, mint midőn Luther minden intés daczára elment Wormsba, vagy a mely a tudomány igazságán alapszik, mint midőn Galilei a máglya mellett azt mondta: és mégis a föld mozog. Hanem az olyan hétköznapi makacsságot, mely a kormány magatartásában nyilvánul, az olyan „csak azért is"-féle makacsságot csak roszalni nem lehet.

Gondolják meg a jobboldalon, hogy Brutus még őrültnek is tudta magát tétetni, csak hogy Róma el ne veszszen. Azért hát kéri a jobboldalt, ne makacskodjék, mert ezáltal bünt követ el, s ha csak akkor van hatalma, midőn a ház egy részének törekvését kell visszautasitani, győzzön bár, bukásának csiráját oltja magába. Egyik javaslatot sem pártolja.

Lázár Ádám. Tisztelt ház! — Elnök közbeszól: A képviselő ur már szólt e tárgyhoz, — (A szólásjoga körül nagy zaj mellett vita támad. Lázár azt mondja, hogy ő csak Németh Albert inditványának egyik részéhez szólt, s pedig ahhoz, a mely a vita tárgyát képezte.) Elnök hivatkozik a házszabályokra s csak az esetben engedi Lázárt beszélni, ha a ház megengedi. (Jobboldalon: Nem engedjük!) Almássy Sándor követeli Lázár részére a szólásjogot. — Csanády Sándor a szónak Lázártól megvonását önkényes eljárásának nyilvánitja. — Elnök. Főlelvastatja Széll Kálmán által a csütörtöki jegyzőkönyvnek Lázár szavaira vonatkozó részét s ennélfogva nem véli megadhatónak Lázár részére a szólásjogot s őt ismételve meginti. Lázár nem akarván elállni a szótól, az elnök e következőket mondja: Midőn Macellariu románul akart beszélni, az én figyelmeztetésem daczára, a ház főlhatalmazott, hogy tőle a szót megvonhassam, tehát kérem a házat határozza el, megvonhatom-e a szót Lázár Ádám képviselőtől. — A többség föláll. A baloldal részéről 20 tag névszerinti szavazást kér, mire elnök föltészi a kérdést s az ülést 5 perczre felfüggeszti. Eltelvén az öt percz, a névszerinti szavazás iránti kérelem a baloldal által, a jobboldal ellenzése mellett visszavonatik, s elnök kimondja a ház határozatát, t. i. a szót Lázár Ádámtól megvonja.

Mocsáry szerint a rendes tanácskozások az eddigi mód szerint tartassanak.

Horváth Sándor visszautasitja a pénzügyminisztertől azon vádját, mintha az ellenzék aláásná a parlament erkölcsi alapját.

Domahidy F. elfogadja Madarász József hat. javaslatát.

Makrai László egyik inditványt sem pártolja. Felszólal ugyanily értelemben még Vajda János, mire elnök az ülést 3 órakor berekeszté.

Belföldi.

*** **Hajdusági esendélet.** H. Dorogh, márcz. 7. Nem kis feladat a kis városi mozzanatokról helyben is nyilván szólni, annál inkább irni, itt uram nagyon érzékeny az emberek arczbőre, vigyázni kell a levelezőnek, hogy azt valamely elől ülőnek, vagy előljárónak pirulásba ne hozza, mert tarthat tőle, hogy hátára botografirozzák vissza; nem volna itt tanácsos nem egy boldogult szamár végkimultát, de iskolánk helyzetét se érdemlegesen szellőztetni; hej, pedig a régi moly és por ugy hozzá van tapodva, hogy azokat még eddig se a hozott iskolai törvények, se a szerencsésen elutazott, ritkán látott, akkor se használt tanfelügyelő nem volt képes levakarni. Ennyit előzményül, most áttérek a közölhető ujdonságokra. Folyó hó 1-én viradóra kiásták a kurátor házát, elvitték a nála lévő egyházi pénztárt, melybe állitólag 10 ftnál több volt, és erre minden ott talált ruha és ágynemüt elraboltak, a kurátor otthon volt, de csupa takarékosságból, csak egy szobát füttet, még pedig azt, melyben szép hajadon leánya lakik, kit jobban, szivesebben őriz és szeretőbb szülői gondban részesit, mint sem a hideg házba elhelyezett egyházi pénztárt félteni is ráért volna; az ellopott tárgyak az üres ládán és gondnoki számadásokon kivül mind oda vannak, mig ezeket a határba, nem messze a várostól letették. Es még csak türhető eset, mert mindössze is a kár, az igen vagyonos, közkedvességü kurátorunknak nagy gondot nem ad, de igen is megdöbbenést, lehet mondani fájdalmas érzést idézett bennünk a következő vérlázitó gyilkosság. Folyó hó 1-sö napján hadházi születésü Tatár Mihály, a ki Illováról alig nehány napja érkezett haza, egy csáti csavargóval társulva Doroghon keresztül elmentek a nyiregyházi és doroghi határszélen lévő kereszt korcsmába, hol a korcsmáros tán ismervén már a csavargókat, félmeszely pálinkát ingyen adott nekik, mire éhségeket csilapitandók, Tatár Mihály társát a korcsmánál hagyva, régi jó ösmerős gazda, nyiregyházi lakos Bencsik és Palicz tanyájára harapni valóért be ment, hol a tanyásné maga levén otthon, egy db. kenyeret adott a csavargónak, ez pedig hála fejében a száritó kötelen függő mosott ruhák közül egy inget lekapott és elvitte, de a tanyásné utána ment, visszarángatta tőle, a nő haza érkeztekor már a tanyás és egy ugyancsak az emlitett gazdák dohányosa Orgyán nevü doroghi ember otthon volt, ezek megtudván a történtet, a csavargók után iramodva, azokat megdöngették; a végrehajtás után a tanyára érve, a két gazdát több vendéggel már a tanyában találták, s ezek parancsolatára a két csavargó a tanyába kisértetett. A két hatalmas gazdag ember rögtön tvszéket tartott, egyelőre a foglyok a kutágoshoz kiköttettek és hideg vizzel lezuhanyoztattak, igy maradtak délutáni 3 órától naplementig, ekkor vette kezdetét a birói vizsgálat, a rabok ostorral és botokkal 14 közremüködő által vallattattak, de vallani mit sem tudtak, igy a hosszu ideig tartó verési kinzás félbe hagyatott, később a rendező gazdák a szerencsétleneket ujabb kinzás alá vették, lábszárbőreiket késsel felhasgatták, a husról a bőrt lenyuzatták, a bőr alját darabos sóval megtömették, de Tatár Mihály igy se vallott, fejebőrét kezdték lenyuzni, késsel szurkálni, végre mint nagy bünösöket a kutgém végére felkötözték és a levegőben csüngeni hagyták; hajnal felé végre a szerencsétlen csáti ember kötele elszakadt, leesvén, a közel levő hó fuvásba beásta magát, hol 24 óránál tovább volt. Reggelfelé Tatár Mihályt halva találták a kutgémen. Látván a gyilkosok vérengző eljárások eredményét, azt lábaló elrejtendők, két cselednek parancsolták a hullát vagy valamely félre eső doroghi határkutba vetni, vagy pedig a doroghi határban félre helyen eltemetni; ezek az utólsót cselekedték, az ugynevezett görögkuti dülőbe egy rókalyukba fővel befelé bedugták és homokkal a lyuk száját betömték, tehát eltemették. De az isteni gondviselés ezen az emberi nemet lealacsonyitó gyilkosság bünrészeseit csakhamar büntetés alá fogatta, mert a hóba bujt szerencsétlent hosszas keresés után meg nem találván, azt kitték, hogy valamelyik távolabb eső helyen meghalt; a temetés után nyugodtan voltak, s vasárnap reggel a gazdák tanyájokból egy közeli csárdába áldomásra mentek; ez alatt a szomszéd tanyabeli kerülő, a ki a gyilkosságot is tudta, rá akadt a hófutvatag alatt nyögő szerencsétlenre, ezt felszólitotta a tovább állásra, intve, hogy még most is keresik, ha megtalálják, bizonynyal megölik, most távol vannak gyilkosai; a szerencsétlen ezen részint rémitő, részint vigaszt nyujtott felhivásnak engedve, kibujt a hó alól, jóltevője egy darab kenyeret adván kezébe, gyors menekülésre ujra felszólitotta a szerencsétlent, ki egy tanyába jött, ott az épületben lefeküdt; a tanya árváké lévén, a helybeli árvagyám az épületek becslése végett többed magával odament s ott találta a szerencsétlent, a ki siralmas helyzetének szomoru történetét elbeszélte, a gyilkosokat nem ösmervén, megnevezni sem tudott mást, mint Orgyán nevü dohányost. A gyámsági küldöttség baza érkezett, az épen a kurátor kirablása ügyében kint volt csendbiztost figyelmeztették az esetre, kinek sürgetően haza Böszörménybe kellvén menni, hivatalos eljárás végett két pandurt küldött ki, a kik a szerencsétlen beszédje után Orgyánt elfogták; ez nemcsak az egész bünesetet elbeszélte, hanem mint a hullaeltemetők egyike a pandurokat a hullához vezette és azt ki is ásta; a pandurok a hullát és a szerencsétlent az elfogott bünrészessel együtt a városházához szekeren beszállitották, a beteget és a bünrészest Böszörménybe vitték, a hullát pedig ma itt helyben felbonczolva eltemették. Irtóztató barbárság a tizenkilenczedik század második felében. Dely Mátyás mk.

Délutáni posta.

— Krakkó, márczius 13. A Visztula jégzajlása által sok galiciai helység egészen elárasztatott.

— Ujvidék, márcz. 13. A „Bácskaer Bote" a Szerbiából elterjedt hirekről szólva megjegyzi, hogy Mileticscsel és „Zasztavá"-jával a tüntető magyarellenes politika és szövetség már azon időről datálódik, mióta Risztics kormányzó Pétervárral saját felelősségére titkos levelezést folytat. Ugyanazon lap inti a magyar államférfiakat, miszerint résen legyenek, mert Szerbia az orosz rubelekkel fizetett ügynökök egész seregének gyülhelye lett, mely ügynökök a „Zasztavá"-val élükön fönfogják tartani a forrongást a horvát és magyar őrvidéken. A belgrádi kormánylapok szintén ezen czél szolgálatában állnak.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: **OLÁH KÁROLY.**

HIRDETÉSEK.

Felhivás a t. cz. gazdálkodó közönséghez.

Azon vidékeken, hol czukorgyárak léteznek, a czukorrépa termesztés nemcsak a nagyobb uradalmakban hanem, és főképen a kisebb gazdálkodásokban is meghonosodott, miután ha a répatermesztés szakértelemmel s a gazdálkodási viszonyokhoz arányositva kezeltetik, több hasznot hoz az a gazdálkodó közönségnek mint bármely más vetemény.

Tisztelettel felhivjuk a helybeli t. gazdálkodó közönséget, a répatermesztésnek bármily kis területen is legalább kisérletképeni megkezdésére, mely czélra a szükséglendő répamaggal szolgálunk, kérvén egyszersmind, hogy a répa átvételére vonatkozó egyezség vétetett velünk értekezni szíveskedjenek. 131 2—3

A debr. czukorgyár igazgatósága.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszéknek 1872. évi márczius hó 4-én 1537. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, miképen a C. Neuwalder bécsi lakos mint felperes részére Klein Dávid debreczeni lakos mint alperestől 2090 ft váltói tartozás s járuléka erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen különféle nemü szövetek, bólti felszerelvények nevezett alperesnek helybeli n.-várad-uteczai 2128. sz. a. lakásán folyó évi márcz. hó 19. napján délelőtt 9 órakor nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. Mire a venni kivánók meghivatnak.

Debreczen, márcz. hó 10. 1872.

Boruzs József.
kir. törvényszéki h. jegyző.

130 2—3.

Haszonbérbe.

Egy 15 boglyás kaszáló a városhoz közel, a nagy cserén kiadandó.

Értekezhetni nagy hatvan-uteczán 1543-dik szám alatt

1282—2 **a tulajdonossal.**

A DEBRECZENI
IPAR ÉS KERESKEDELMI BANK

vesz és elad mindennemü állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket,

arany és ezüst pènzeket;

elad sorsjegyeket részletfizetésre:

magyar kir. nyeremény kölcsön sorsjegyeket, évenkénti 4 huzás			200.000 frt főnyereménynyel,		6 frt havi részletfizetés mellett.			
osztrák hitel intezeti	„	„	4 „	200,000 frt	„	10 frt	„	„ „
1864-ki Osztr. állam	„	„	5 „	250,000 frt	„	7½	„	„ „
1860-ki 5% es osztrák állam	„	„	4 „	300.000 frt	„	8 frt	„	„ „
1839-ki osztrák állam	„	„	1 „	150,000 frt	„	8 frt	„	„ „
törökbirodalmi 400 francos 3%-es	„	„	6 „	600.000 franc	„	6 frt	„	„ „
1864-ki 100 rubeles 5%-es orosz	„	„	4 „	200,000 rubel	„	10 frt	„	„ „
1866-ki	„	„	4 „	200,000 „	„	10 frt	„	„ „
Braunschweigi 20 tl.	„	„	4 „	30,000 tl.	„	4 frt	„	„ „

5 0—0

Az igazgatóság.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint felperes, Halasz Gyula részére nbhai Herczeg Józsefné Ember Juliannától 40 aft. s járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok, a kitüzött első határidőben megkisérlett árverésen el nem kelvén, azok az ujabban kitüzött 2-ik határidőben, u. m. a czegléd külvárosi 2664-dik számu háznak alperest illetett fele része, t. é. márczius 27-ik napjan, a csapókerti 749 öl szőllőnek alperest illetett fele része pedig f. é. márc. 27-ik napjan d. u. 3 órakor, a város házánai levő telekhivatal helyiségében szükség esetére a becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, u. m. a fél házra nézve 1250 ft, a fél szőllőre nézve pedig 125 aft, melynek 10% a vagy is fél házra 125 aft, a fél szőllőre nézve pedig 12 aft 50 kr, a venni szándékozók által bánatpénzül leteendő.

A vétel ár 3 részletben, a leütéstől 15—45—75 nap alatt 6% kamatával lefizetendő, a bánatpénz az el ő részletbe tudatik.

A többi feltételek alólirt végrehajtónál a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek 1872. február 25-kán tartott telekkönyvi ülése'ből. —

Igmándi József
telekkönyvi előadó.

109 3—3

Nagy varrógép raktár.

Debreczenben a Scheer-ház alatt a „Biká"-val szemben.

Weehler és Wilson-féle

Grover és Baker-féle varrógépek,
Circular elastic és
Elias Howe-féle amerikai varrógépekből,

nemkülönben kézi varrógépekből és igen kitünő mangorló gépekből, dusgazdagon felszerelt raktárt tartunk. Az első forrásokkal való közvetlen összeköttetés folytán azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy a fentnevezett gépeket olcsóbb árakon adhatjuk, mint azok Pesten és Bécsben kaphatók.

A tökéletes tanitást díjnélkül eszközöljük, e czélra rendelt külön helyiségünkben.

Részletfizetéseket elfogadunk. Valamint nálunk minden elromlott gép átvétetik kijavittatás végett. 118 1—?

Ajánljuk ezen kivül nagy paplan, matrácz és finom pokrócz raktárunkat. Paplanok, matráczok, külön nagyságban 2 nap alatt elkészittetnek, ócskák átalakittattnak. — Ugyanott válfüzök (miederek) és napernyők, nagyválasztásban kaphatók.

Rőfös és divatkereskedésünkben a Stenczinger ház alatt szinte ezen szakmába vágó czikkeket a legjutányosabb árban ajánljuk a t. cz. közönségnek és számos látogatását és pártfogását kérjük.

Tisztelettel
Klimó és Holvay
az amerikai „Howe machine Company-"nak egyedüli képviselője Debreczenben.

182. ARJEGYZÉK

az „ISTVÁN" gőzmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

	frt. kr.
A. Asztali dara nagy szemü	16 20
B. Ugyanaz apró szemü	16 20
C. Dara középszerü	15 40
O. Királyliszt	15 80
1. Lángliszt	15 40
2. Montliszt	14 80
3. Zsemlyeliszt különös	14 40
4. „ „	14 20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	13 40
6. Ugyanaz II. rendü	11 60
7. Barna kenyérliszt I. rendü	10 60
8. Barna „ II. „	9 80
9. Lábliszt I. rendü	7 40
10 Lábliszt II. „	4 —
11 Buzakorpa zsákkal	2 60
„ „ zsáknélkül	2 20
Kétszeresliszt	9 70
Rozsliszt I. rendü	9 80
Rozsliszt II. rendü	9 —
„ „ III. „	7 40
Rozskorpa zsákkal	2 80
„ „ zsáknélkül	2 40
00 Árpakása	21 —
0. Árpakása	18 —
1. Árpakása	14 —
2. Árpakása	12 —
3. Árpakása	11 —
5. Árpadara	12 —
6. Árpaliszt	4 80

A buza- és rozs-készitmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba packolva — történik.

A. B. és C. dara 50 bécsi fontos ingyen zsákokban is kapható.

Simaörlés mázsánként . . — 70
Darálás . . . . . — 35

Debreczen, 1872. jan. 29.

Eladó bükkönyv.

Vetnivaló tiszta és legjobb minőségben a czukorgyár tavalyi terméséből kisebb és nagyobb mennyiségben jutányos áron, a helybeli czukorgyárban vagy Berger Henrik urnál.

132 3—?

Debreczen, 1872. Nyomatott Telegdi L. betüivel.